

**De articular infinitive of purpose in Romeinen 11:11:
God doet alles om hen terug te krijgen**

Stef Schagen, M.Div

De articular infinitive of purpose in Romeinen 11:11: God doet alles om hen terug te krijgen

In aanloop naar de sabbat springen de Griekse woorden van Romeinen 11:11 op van het papier en de tranen springen mij erbij in de ogen. Ze verraden voor mij een diepe passie in het hart van God voor Israël, en een ultieme poging van God om hen voor Zich te winnen.

Als het niet goedschiks kon door hen direct tot Zich te roepen toen de Vader Yeshua zond en wat God eeuwenlang had gedaan door de Profeten, het ook niet kwaadschiks kon door hen van Zich weg te werpen in de ballingschappen, dan probeert God het ten laatste nog op een andere manier: door hen jaloers te maken op ons, wanneer zij ons tegenkomen in hun diaspora.

Dat pende Paulus als Gods bedoeling, in Romeinen 11:11. Hij schrijft dat God Zijn heil eerst naar de heidenen laat gaan om Israël jaloers te maken. Alsof God wanhopig is maar dat staat er niet. Hij is niet wanhopig maar diep begaan met Zijn chasidiem en wil hoe dan ook Zijn doel bereiken. God is uit op Israël en wil hen voor Zich winnen, ook al kan Hij hen niet dwingen. Zoals ook ons niet.

“Ik vraag dan: Zij zijn toch niet gestruikeld opdat zij vallen zouden? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken” (Rom.11:11)

Met nadruk

Het Grieks dat Paulus pent treft mij. Paulus legt nadruk in de tekst en in onze vertalingen gaat dat soms verloren. Paulus begint met dat God Zijn volk niet verstoten heeft (11:1) en pakt hiervoor ἀπωθέω uit zijn woordenboek, apotheo: “opzij duwen”, “wegduwen”, v”an Zich duwen”. God heeft Zijn volk niet opzij geduwd of van Zich weggeduwd. Hij voegt er nog het voor hem zo typerende μὴ γένοιτο aan toe: Geenszins! Never! Dat zal nóóit gebeuren! God heeft Zijn volk nóóit verstoten of opzij geduwd. Hij wil hen juist tot Zich trekken. Zoiets.

Λέγω οὖν, μὴ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ **ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί**, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

Geenszins!

μὴ γένοιτο is de typisch Paulinische en sterke uitdrukking van ontkenning. Paulus pent er ook een argument bij: Kijk maar naar mij. “Want ik ik ben een Israëliet”: ἐγὼ εἰμί, schrijft hij. Opnieuw pent Paulus het met nadruk. Dat doet hij door het persoonlijk voornaamwoord ἐγὼ erbij te schrijven, wat helemaal niet nodig was. Hij had het ook gewoon alleen bij εἰμί kunnen laten, “ik ben een Israeliet”. Maar dat doet hij niet. Hij schrijft: ἐγὼ εἰμί, ego eimi, ik ik ben een Israëliet. Met andere woorden: 'Als God Israël had verworpen omdat Jezus met de Twaalf opnieuw was begonnen, dan had Hij mij niet gegrepen! Dat Hij uitgerekend mij greep is veelzeggend. Ik was de meest toegewijde Jood, schreef hij aan de Filippenzen, een volmaakte (3:5-6). Ik heb zelfs de gemeente bovenmate vervolgd, schreef hij aan de Galaten (1:13). Ik was Zijn grootste vijand. Ik verdiende het niet om gegrepen te worden, want ik heb vreselijke dingen gedaan. Toch greep Hij mij terwijl ik op weg was in mijn drift en gedrevenheid (Hand.9).

Ik ben het bewijs

Ik ben Zijn sterkste bewijs dat Hij nog steeds op Israël uit is. Hij vergeleek mij zelfs bij mijn bekering met een stuk vee die de prikkels van de stok op de veemarkt niet kon weerstaan (Hand.26:14). Hij greep mij en maakte mij Zijn apostel, alhoewel verreweg de minste (1 Cor.15:9, Efz.3:8). En als Hij mij kon grijpen en mij kon veranderen, dan kan Hij het met hen allemaal. Daarom is er hoop voor iedere Israëliet. "Het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene", (1Cor. 15:8).

Misschien staat Paulus wel symbool voor heel Israël als wij deze tekst naast Rom.11:1 leggen: God zal Zich namelijk op het allerlaatst aan Israël laten zien (11:25-27).

God is aan de gang

Daarna schrijft Paulus wat er aan de gang is: God heeft Israël in een diepe slaap gebracht, hun ogen verduisterd, hun oren dichtgestopt, hun harten verhard, hen een geest van verdooving gegeven waardoor zij Jezus niet zien (vers 8-10, Jes.29:10).

Maar dan komt het. Paulus pent dan: "Zo zeg ik nu: zijn zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre!" (11:10)

Opnieuw klinkt het μή γένοιτο. "Dat zij verre". "Geenszins!"

'Wat er nu gebeurt is dat door hun val eerst de zaligheid naar de heidenen is gegaan', schrijft Paulus. 'Maar daar blijft het niet bij'. Alhoewel God ook de heidenen aan Zijn boezem wilde hebben, was er een grotere bedoeling in het hart van God dan de zaligheid van de volkeren alleen, waar het Hem allemaal om ging: Dat daardoor Israël terug zou komen. Doordat zij jaloers op ons zouden worden.

Ook al wierp God Israël voor een tijd van Zich af, weg, toch zal Hij hen weer aannemen (11:15). Hij heeft hen niet losgelaten, is hen niet vergeten (Jer.31:20, Jes.54:7-9, Jes.49:15). "Hoe zou Ik jullie ooit prijsgeven?! Mijn hart keert Zich in Mij om! ... Zonen zullen uit het westen komen. Bevend zullen zij komen als een vogel uit Egypte, als een duif uit Assur. Zij zullen achter de Here aangaan!" (Hosea 11:8-11).

Romeinen 11:11b

"Maar door hun val (is) het heil naar de ethna (gekomen), met het doel hen tot naijver te roepen".

ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς.

God slaat een dubbele slag: Allereerst trekt Hij een volk voor Zich uit de natien (:11a, Hand.15:14-17) en daarmee trekt Hij Zijn volk tot Zich terug nadat Hij het van Zich afwierp voor een tijd (11:15).

Een "Schagen-infinitive"

Het Grieks is krachtig. Paulus gebruikt een "Schagen-infinitive" zoals mijn prof bij Tyndale die noemde omdat het enige tijd duurde voor ik zo'n infinitive in de tekst herkende. Die Schagen-Infinitive is een "Articular Infinitive of Purpose". "Articular" wil zeggen dat een lidwoord is toegevoegd (de, het, een; τὸ), en het begint met een voorzetsel (in, naar; εἰς) en daarna komt het hele werkwoord (infinitief). "Purpose" wil zeggen: Hij heeft er een doel mee. Hij liet Israël niet los maar wilde de gelovigen in Yeshua uit de heidenen, de Kerk die bestaat uit Messiaanse Joden en gelovigen uit de volkeren, gebruiken om hen terug te

winnen. Alsof God wilde zeggen: 'Kijk nou naar hen, israël, en zie hoe het hen vergaat. Zou je niet naar Mij terug willen keren en Mij willen aanvaarden in Yeshua, jullie Maschiach?!'

Ik geef je de Griekse tekst zodat je niet denkt dat het allemaal gekkigheid is wat ik schrijf alleen omdat ik diepe affectie voor Israël ben gaan voelen door al die teksten.

ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἢ σωτηρίᾳ τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς.

“Met als doel”

De Schagen-infinitive in de zin is: εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς: “met als doel hen jaloers te maken”. Het is een infinitief van goddelijke bedoeling. Wallace zegt daarover: “Het kijkt vooruit naar het geanticipeerde en bedoelde resultaat” (p.590). Het εἰς waarmee de clause begint, betekent “naar binnen in” (het doel). Met andere woorden: God had er een doel mee om het evangelie eerst over de grenzen van Israël te laten gaan. Zijn doel was niet alleen om ons te redden maar Israël te vergeten, maar door ons te redden Israël voor Zich te winnen.

De grammatica gaat over wat diep in het hart van God is: Zijn doel met ónze zaligheid is Israël aan Zijn boezem terug te krijgen. Beginnen zij terug naar God te verlangen omdat zij Gods glorie in ons zien, Jezus?

Jaloers maken

Is het de Kerk gelukt om het Joodse volk jaloers te maken? Het antwoord daarop is kort. Nee. Dat is niet gelukt.

Wij hebben niet met God meegewerkt en het volk vermurwd met ons christelijk antisemitisme. Het Kruis is voor hen een gruwelsymbool geworden na de aanstoot die het eerst was en de plek van verzoening die het bedoeld is te zijn.

Toch pent Paulus verder: De Vader zal Zijn grote armen weer om Zijn volk slaan, ondanks on: De Verlosser zal uit het hemelse Sion komen en hen terug naar huis leiden (vers 25-27). Dan zal het zijn: Eindelijk thuis. En het feest.

Slot

Misschien dat je nu denkt: Stef, dat Grieks is je naar het hoofd gestegen. Neem een weinig rust en Vier vooral de sabbat. Ja, vanavond steek ik een kaars aan vanwege de profetische verwachting dat zij allemaal terugkeren naar Abba.

Shabat shalom chasidiem